

— A tanügyi dolgozók háromnapos értekezlete (2. oldal).
— Egy ó-esztendő köszöntésére (2. oldal).
— Pártélet — A pártmunka megújításáról a Gáj-buszák kollektív gazdaságban (3. oldal).
— Riadalom burzsoá körökben a párisi egyezmények gazdasági következményei miatt (3. oldal).

— Az aradvárosi néptanács meggyűlésszakának munkálatai (3. oldal).
— Levelek a szerkesztőséghez — Határozat, amely az állattenyésztés fejlesztését szolgálja. — Nagyobb figyelmet az agrotechnikai körre. (3. oldal).
— Tovább folyik a harc a párisi szerződések ellen (4. oldal).

— Katona! Konstruálj! — fémörmítik a nyugatnémet szén- és fémipari vállalatokat (4. oldal).
— A munkásoktól soronlevő feladatairól tárgyal az Olasz Kommunista Párt országos konferenciája (4. oldal).
— Hiusítsuk meg az atomlovagok bűnös terveit (4. oldal).

A mezőgazdasági tanfolyamok jó működéséért

A tél derekán járunk. Ilyenkor azt hinné az ember, hogy megállt az élet, mivel nem látni semmi mozgást a szántóföldön.

Ez az időszak azonban nem a megállást jelenti, hanem az erőgyűjtést a tavaszra, amikor új munkalendülettel, teljesen felkészülten kell munkához látnunk. Addig is mindent elő kell készítenünk, jól fel kell készítenünk, mert csak így módon végezhetjük el idejében és zökkenőmentesen majd tavasszal a különböző mezőgazdasági munkákat.

A tavaszi kampányra való előkészület nagy munkájában a mezőgazdasági gépek és a mezőgazdasági eszközök átvizsgálása és kijavítása, továbbá a vetőmagvak helyes kezelésén kívül igen fontos feladata minden dolgozó parasztnak a téli időszakban a mezőgazdasági elmélet elsajátítása. A hektáronkénti termények növeléséért folytatott harcban igen fontos szerepük van a kiváló agrotechnikai módszerek alkalmazásának. Ahhoz, hogy a hektáronkénti nagy terméseket biztosító agrotechnikai módszerek a legszélesebb körben: az állami gazdaságok, a kollektív gazdaságok, a mezőgazdasági társulások és az egyéni gazdaságok között elterjedjenek, a mezőgazdasági dolgozók csak akkor sajátíthatják el alaposan a módszereket, ha most, a téli időszakban rendszeresen látogatják a mezőgazdasági tanfolyamokat, agrotechnikai köröket, ahol megismerhetik a tudományosan végzett mezőgazdálkodás jelentősebb kérdéseit és ugyanakkor megvitathatják a saját tapasztalataikat.

Pártunk és kormányunk nagy gondot fordít a mezőgazdasági fejlesztésre és biztosítja az ehhez szükséges feltételeket. Kitérnek erre különösen a második pártkongresszus irányelvtervezetében egyes pontjaiból. A 15. fejezet 2. pontja például kimondja, hogy: „Nagyjelentőségű feladatnak kell tekinteni az agrominimium és a minimális állategészségügyi követelmények népszerűsítését, ugyanígy a mezőgazdasági tanfolyamok és tömegszemináriumok széleskörű megszervezését a dolgozó parasztság számára.

Biztosítani kell a dolgozó parasztság számára a rendezett hároméves agrotechnikai tanfolyamok jó működését, anélkül, hogy kivonnák őket a termelésből. Minden községben mintaparcellákat kell létesíteni, rövid agrotechnikai tanfolyamokat és az illető rajon és község sajátos mezőgazdasági és állattenyésztési kérdéseivel foglalkozó szemináriumokat kell szervezni; széles körben agrotechnikai köröket kell szervezni, találkozókat kell szervezni a kiváló mezőgazdasági termelőkkel, a találgatásokat egybe kell kötni gyakorlati bemutatókkal, a kulturális körökben tartott előadásokkal, stb.”

Tartományunkban a rajoni mezőgazdasági osztályok magukévá tették a második pártkongresszus irányelvtervezetében megjelölt feladatokat. Még az őszi kampány ideje alatt mezőgazdasági technikusokat és mérnököket osztottak be a kollektív gazdaságokba, a községi kulturális körökbe, hogy a dolgozó parasztság számára agrotechnikai tanfolyamokon előadásokat tartsanak a szemináriumokat vezessék. A besorozott szakemberek meg is kezdték a dolgozó parasztság mezőgazdasági oktatását.

Aragáz-vezetékét köztették le Ploiesti és Bukarest között

Ploiesti és Bukarest között nemrég befejezték a csepplőlyósított gáz vezetékre szolgáló csőhálózat lefektetését. Ezáltal nagymértékben megkönnyítik a főváros aragáz szükségletének fedezését.

A 3-as számú építkezési tröszt most egy aragáz elosztó központot épít, ahol naponta 10.000 aragázpalackot töltenek majd meg. Ezt a teljesítményt később napi 14.000 palackra fokozzák. Most fejezik be az aragázpalackokat töltő központi csarnok építését és a palackok raktározására szolgáló helyiségeket. A közelben építik fel egy szivattyúzó állomást és három aragáz-tárolót.

Az építmunkások a napokban felalozták a felszerelést a központi csarnokhoz, úgy, hogy azt a hónap végén üzembe is helyezzék. Isidor Silvasan láncc-módszert alkalmazó brigádja, Nicolae Mihaila közműves bri-

Tartományunkban a dolgozó parasztság nagy része megértette a kiváló mezőgazdasági módszerek megismerésének és alkalmazásának fontosságát és szép számban látogatja a különböző tanfolyamokat. Így például Szabadhely kultúrthozájában, Pasca loan előadó vezetésével idejében megvitatták a tanfolyamot, amelyet a dolgozó parasztság rendszeresen látogatnak. Hasonlóképpen a magyarpécskai „Petőfi Sándor” kollektív gazdaság tagjai is rendszeresen látogatják a tanulmányi köröket és szorgalmasan tanulnak.

Tartományunk egyes községeiben azonban elhanyagolják az agrotechnikai körök működését. Gyorok községben például, noha számos dolgozó paraszti ismételten kérte a mezőgazdasági kör megnyitását, Kis János kultúrthozájában és a helyi néptanács nemtörődömsége folytán még december hónap végén sem kezdődött meg. A ménesi kollektív gazdaságban pedig a kollektív gazdaság tagjai ugyan megkezdtek a tanulást, de a beirakozottak közül igen kevesen járnak rendszeresen az előadásokra. Maga a kollektív gazdaság elnöke is inkább hazamegy, ahelyett, hogy szakmai tudását gyarapítaná. Hasonló nemtörődömséget mutat a keresztlúri kollektív gazdaság elnöke, Horváth József is, aki szintén elkerüli a mezőgazdasági szakmai előadásokat, ahelyett, hogy személyes példamutatással az élen járna a mezőgazdasági ismeretek elsajátításában.

A dolgozó parasztság elméleti tudással való felvértezése igen fontos feladat a mezőgazdasági termelés növeléséért folytatott küzdelemben. Nem nézhetjük tehát tétlenül, hogy egyes községek kultúrthozáiban, egyes kollektív gazdaságokban teljesen elhanyagolják ezt az igen fontos kérdést.

Elsősorban a párt és a néptanács szerveinek kötelességük, hogy ott, ahol a mezőgazdasági szakmai oktatás hiányos, a dolgozó parasztság nemtörődömséget tanúsítanak az előadások látogatásával szemben, erősen lépjenek közbe. Fokozott felvilágosító és mozgósító munkát magyarázzák meg a dolgozó parasztságnak a mezőgazdasági tanfolyamok fontosságát, mutassanak rá arra a tényre, hogy népgazdaságunk szempontjából a végeredményben saját érdekeik szempontjából sem mindegy az, ha tudatosan alkalmaznak a kiváló agrotechnikai módszereket a nagyobb hektáronkénti terméseredményekért. Mutassanak rá arra, hogy tudásuk fokozásával jobb munkát végezhetnek, nagyobb termést érhetnek el, saját gazdaságukat bővíthetik és ugyanakkor hazánk valamennyi dolgozójának életszínvonalának emeléséhez járulnak hozzá.

A mezőgazdasági tanfolyamokon való megjelenésben elsősorban a párttagok és az IMSZ alapszervezet tagjai kell, hogy jó példát mutassanak a pártunkon kívüli mezőgazdasági dolgozók előtt. Ok is felelősek azért, hogy minél több mezőgazdasági dolgozó sajátítsa el a kiváló munkamódszereket és ezzel valóra váljanak a II. pártkongresszus irányelvtervezetében előírásai.

Dolgozó parasztságot! Használjátok fel a téli időt arra, hogy gazdagítsátok mezőgazdasági tudásotokat, ismerjétek meg a Szovjetunió előrehaladott mezőgazdaságának és hazánk éltelmeinek kiváló tudományos módszereit!

Gyorsítsuk meg a mezőgazdasági gépek és eszközök javítási munkálatainak menetét

A tavaszi mezőgazdasági kampány munkálatainak idejében való megkezdése és jó elvégzése attól függ, hogyan működnek majd munkaközben a mezőgazdasági gépek és eszközök.

Január közepén járunk, ez az idő a legmegfelelőbb a javítási munkálatok elvégzésére. Eppen ezért a párt-szerveknek és szervezeteleknek, a néptanácsi végrehajtó bizottságoknak figyelmüket mindenekelőtt a javítási munkálatok elvégzésére kell irányítani, intézkedni kell, hogy legkésőbb február 15-ig az összes mezőgazdasági gépeket és eszközöket kijavítsák.

Ott, ahol a néptanácsok a párt-szervek utmutatása alapján idejében intézkedtek a mezőgazdasági gépek és eszközök javítási munkálatainak elvégzéséről, az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztságot szép eredmények értek el. Így például, a tartományban élenjáró Lipparajonban a községi néptanácsok és párt-szervek legelőször irányították a mezőgazdasági termelőket eszközeik hiánytalan megjavítására. Január 12-ig Lipparajonban a traktorok és traktorek 62,5 százalékát, az egyszerű ekék 76,1 százalékát, a boronák 78,2 százalékát, a vetőgépek 29,9 százalékát, az állomatorok 16,6 százalékát már kijavították. Tartományi viszonylatban január 12-ig a javítási munkálatok helyzete a következő: kijavították már a traktorok 33,1 százalékát, a traktorek 45,8 százalékát, az egyszerű ekék 39,5 százalékát, a boronák 40,6 százalékát, a vetőgépek 33,4 százalékát és az állomatorok 22,5 százalékát.

Az elért eredmények ellenére egyes rajonokban a mezőgazdasági gépek és eszközök javítási munkálatai nehézség ütemben haladnak. Borosjenő, Körös-, Nagyszentmiklósi és Aradrajonban annak ellenére, hogy minden

lehetőség rendelkezésre áll, a mezőgazdasági eszközök javítási munkálatainak menete, Lippa- és Gurahonrajonhoz viszonyítva, jóval elmaradt. Körösrajonban például egyes néptanácsi szervek felelőtlen magatartása következtében a traktorok 10,9 százalékát, a vetőgépek 16,1 százalékát javították meg. A rajonban lévő 31 kultivátorból és 5 állomatorból eddig még egyet sem javítottak ki.

A párt-szervek és a végrehajtó bizottsági tagok tevékenységének központi kérdése a jelen időszakban az összes mezőgazdasági gépek és eszközök maradéktalan kijavításának irányítása és ellenőrzése. Ott, ahol a javítási munkálatok eddig lassu ütemben folytak, a pártalapszervezetek agitátorainak széleskörű felvilágosító politikai munkát kell kifejténiük, mozgósítani kell minden termelőt, hogy felülvisszálja és megjavítsa, vagy megjavítsa a gazdaságában lévő összes mezőgazdasági eszközöket.

Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági gépek és eszközök javítási munkálatait február 15-re mindenütt befejezhessék, a helyi néptanácsok a néptanácsi képviselők segítségével rendszeresen ellenőrzik a javítási központok munkáját. Biztosítani kell azok zavartalan működését, hogy minden mezőgazdasági termelő megjavíthassa mezőgazdasági eszközeit. Ugyanakkor a néptanácsok és a párt-szervek ügyeljenek arra is, hogy a kullákgazdaságok is megjavítsák a tulajdonukban lévő traktorokat, traktoreket.

Mezőgazdasági termelő! Gyorsítsd meg a javítási munkálatok ütemét, hogy tavasszal idejében hozzájárulj a mezei munkához és ezt jó minőségben elvégezve, magas hektáronkénti terméseredményeket érhessek el!

Rajononként a javítási munkálatok helyzete a következő:

1. Lipparajon	54,3 százalék
2. Gurahonrajon	52,3 százalék
3. Aradrajon	38,8 százalék
4. Nagyszentmiklósjon	21,6 százalék
5. Körösrajon	15,6 százalék
6. Borosjenőrajon	14,9 százalék

Hazánk minden tájáról

Új gépkatrészek a konfekciós és kötélárú iparnak

Az „Encsel Mór” gyárban készülő gépkatrészeknek közvetlen, de fontos szerepük van a községi konfekciós iparnak.

Könnyű elképzelni milyen nagyvolumenben járul hozzá például a konfekciós ipar termelésének és termelékenységének növeléséhez a „Dürkopp” körforgó varrógépek „greifereinek” előállításának, amelyekkel a régi varrógépek fordulatszáma percenként 5–6000-re növelhető. A mintadarabokat már befejezték a néhány napon belül meginduló sorozatgyártás. Hasonló „greiferek” készülnek majd a „Piaff” varrógépekre.

Egy másik új termék a varrógépek dörzserék által való meghajtására szolgáló készülő. Első sorozatának gyártása már véget ért. A készülő félszeleget teszt a hajtósíjzat és a kuplungot.

A kötélárú számára is több fontos alkatrészt állítanak elő az üdölkérvényben a körautomata gépekhez. Jelenléteüket úgy mérhetjük fel, ha tudjuk, hogy eddig egyetlen borda kitérésénél használhatatlanná vált az értékes henger. Most akárhányszor török el, percek alatt kicserélhető és a gép zavartalanul működik tovább.

Még az első felévben megindul a szövő- és kötélárúiparban használt új típusú orsó sorozatgyártása is.

Mezőgazdasági kiállítás Szatimvárosban

A szatimvárosi mezőgazdasági kiállítás már eddig is több mint százezren tekintették meg.

A kiállításon bemutatják az állami gazdaságok, kiserleli állomások, GTA-k, kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások és az egyéni dolgozók meg-

valósításait, modern mezőgazdasági felszereléseket és gépeket.

A kiállításon látható Laslea község nagyszériu termelési eredménye, a hektáronkénti 39.000 kilós kukorica termés, a Daia község 35.000 kilós hektáronkénti karfiol termése is.

Nagy érdeklődésnek örvendenek a kombájnos és más a Szovjetunióban készült mezőgazdasági gépek, valamint az „Ernst Thälmann” traktorgyár gyártmányai.

Új cikkekkel gazdagodik a temesvári gyárak választéka

Az „Electro-Banat” gyárban tavaly 38 újfajta termék gyártását vezették be, ezek között nagyon sok olyan közszükségleti cikk van, mint a bakelitcsillár, mindenféle fajta zseblámpa, névjegyes csengőgomb, kerekpárlámpa, stb., ami nagy keresletnek örvend a kereskedelemben.

A gyár dolgozói arra törekedtek, hogy az új cikkek nagy mennyiségben, ugyanakkor kiváló minőségben állítsák elő. E téren

szép eredményt is értek el. Már a múlt év folyamán számos javaslat hangzott el, hogy miként lehetne még bővíteni a választékot. Így a folyó évre 10 új cikk előállítását tervezik. Készítenek majd országunkban eddig még nem gyártott, motorke-

képpárhoz való hátsó lámpát, elemmel működő kicsi asztali lámpát, gyerekzsóba és más egyébeket.

A „Román Bőrpár” gyárban egy újítás nyomán sikerült színes nubukot előállítani. Ezt a fajta bőrt nálunk eddig csak fehér színben gyártották. A színes nubuk nemcsak divatos, hanem praktikus is, mert nem piszkálódik oly könnyen, mint az antilop, azonban sokkal könnyebben tisztítható és tartósabb is. A színes nubuk előállítását, amellyel a gyárban gazdaságioták a választékot — a Román Bőrpár dolgozói egyik igen értékes megvalósítása.

A hulladékértékesítő osztályon is új cikk gyártásával kezdtek meg az év. Pénztárcák, fésültartók, ceruzatartók, akatáskák és

egyebekben kívül új alakú nagy női táskákat is készítenek.

Javulnak az erdőmunkások életkörülményei

Népi demokratikus államunk állandóan javítja a dolgozók életkörülményeit. Az erdőmunkásoknak például — akiknek a multban igen mosoha sors jutott osztályrészül — ma több mint 2200 menedékház, mintegy 150 étkező, számos poliklinika, félévbeleg gondozó, egészségügyi hely, fürdő, stb. áll rendelkezésükre. Ezeknek jórésze a vágási területek közelében működik.

A nagy erdőipari kombinátok közelében, az ország összes erdőipari központjában kényelmes lakóházak épültek az erdőipari munkások részére.

Az utóbbi években csupán a Piatra-Neamt-rajoni erdőmunkálati vállalatok keretében mintegy 200 menedékház és lakóterem épült, több mint 8000 férőhellyel, továbbá 44 étkező. Ezekben háromszáz naponként 2500 munkás érkezik.

Az erdőiparban évről-évre nagyobb összegeket fordítanak a munkavédelmi be-
rendezésekre. A pitestitartományi erdőipari üzemek például 1954-ben 20 százalékkal többet költöttek erre a célra, mint 1953-ban.

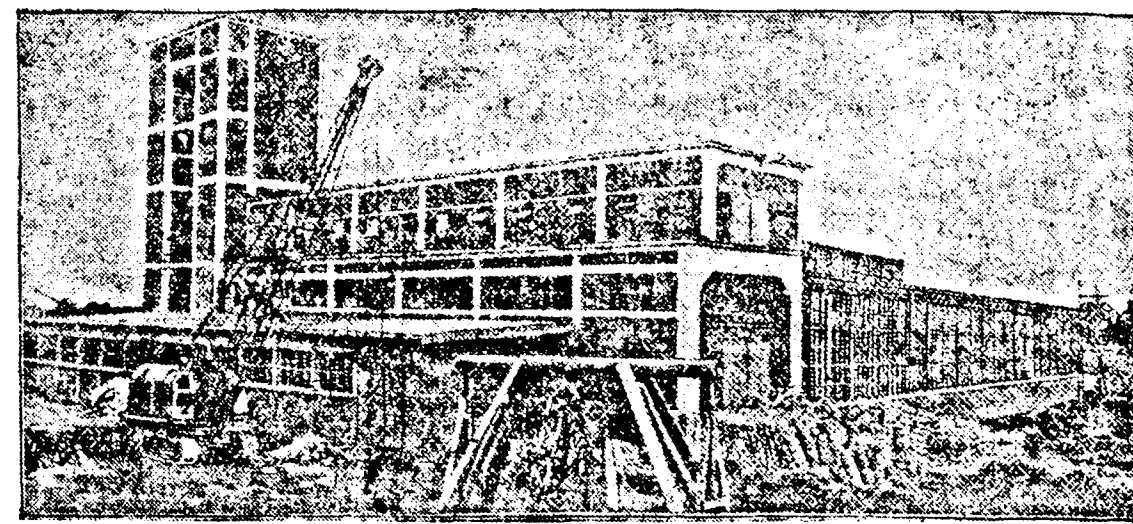
A nehéz munkakörülmények fokozatos képesítése révén az életkörülmények javulásával egyidejűleg megjavultak az erdőipari dolgozók munkakörülményei is. Az összes erdőipari kombinátokban villamos fűtéssel helyettesítették a kezdeti részeket, a közlekedést pedig többnyire géppel végzik. A vagonberakást legtöbb helyen magánjáró daruk látják el.

Mind nagyobb összegeket fordít az állam az erdőipari munkások társadalmi és kulturális igényeinek kielégítésére is. Az üzemek mellett munkasklubok, könyvtárak működnek, a vándorkönyvtárak eljutnak az erdők mélyére, elviszik a kultúra szavát a legtávolabbi erdei munkásokhoz. A régi erdőipari kombinát mellett kulturpalota épül 700 férőhelyes színház- és moziateremmel, könyvtárral, sport- és tornateremmel.

Szép új cipőmodellek

Daróczi József, a nagyváradi „Ifju Csordás János” termelőszövetkezet cipőmodellezője munkátsaival új cipőmodellek tervezésén dolgozik. Eddig már elkészült 12 pár mintadarabja, s most van folyamatban utab 20 cipőmodell tervezése. Az új modelleket már ebben az évben gyártják a termelőszövetkezetben.

A bórdisznáru választékát is növelik már az első ényegvedben. Tavaszra mintegy 5–6 féle új táskából készítenek nagyobb mennyiséget. Ezek között női- és gyermekridikók, amelyek Postia József tervezése.

Ez évben kezdte meg működését Romaniban egy új vasbeton-építészeti készítő gyár. Felszerelésének egy részét hazai gépgyártó iparunk készítette, más részét pedig a népi demokratikus országokból kaptuk. A gyár készítményeit munkálatások, iskolák és más munkaletelek építkezéseinek használatára fel. Képzőnk: a gyár állatállamos látképe.

A tanügyi dolgozók háromnapos értekezlete

A téli vakáció a pihenés, az erőt gyűjtés és egyben a tanulóifjúság szórakozásának ideje.

A téli vakáció azonban nemcsak a tanulóifjúság számára jelentett erőt gyűjtést, hanem a tanítók és tanárok számára is. Ők is élvezték a pihenést, hogy azután teljes tudással, minden erejükkel megállják helyüket az ifjúság kommunista nevelésének frontján.

Eppen a tanügyi káderek munkájának megújítását volt hivatott szolgálni az elmúlt napokban megtartott tanügyi értekezlet, amelyen városunk összes tanítói és tanár részvételével. Az értekezlet három napig tartott. Ez idő alatt különböző kérdéseket tárgyaltak meg. Dascalu és Popianca elvtársak, a néptanítási tanügyi osztály, illetve a metódikai kabinet részéről tartott beszámolóikban az oktatás megújításának és a tanulóifjúság fegyelmére megerősítésének szükségességéről beszéltek. Rámutattak arra, hogy abban az esetben, ha sikerül még nagyobb mértékben kialakítani a tanulókat a fegyelműt magatartást mind az iskolán belül, mind az iskolán kívüli munkában, akkor sokkal könnyebben végezhetik a tanárok oktatási munkájukat is. Az oktatási munkában pedig emelni kell az előadások politikai és tudományos színvonalát. Minden órának eszméi célja is kell, hogy legyen, ami túlhaladja az előadott anyaggrészt pusztán elsajátítását.

Tárgyalni kell a hazafiság és a proletármunkatársaság szellemében való nevelés megvalósítására, továbbá az új típusú kommunista ember jellem tulajdonságainak a kialakítására.

A közös értekezletet követő másfél napon tanítárgyakként szakmai szemináriumokat tartottak, amelyekben a legjobb szaktanárok ismertették óráterveiket. Beszéltek a felteremtendő nehézségekről és azok kiküszöbölésének lehetőségeiről. A hozzászólások során a résztvevők felvilágosították a különböző módszertani kérdésekkel kapcsolatban. A szemináriumok általában az élénk tapasztalatcserére jegyzékben zájoltak le, megnyitva az egymás munkája iránti érdeklődést és segíteniakaratot. Az egyik történelemszakos tanárnő által felvetett kérdésre például — amelyet ő nem tudott megoldani — többen válaszoltak és saját, bevált tapasztalataikat ismertették.

Az utolsó napon levonták az értekezlet tanulságait és határozatokat hoztak a tanügyi káderek további munkájával kapcsolatban.

„A szoba tele volt holtakkal... Valamennyien díszes ruhákat viseltek. A női holtak fejkötővel és szalagokkal, az elhunyt tisztviselők fényes egyenruhában...”

(PUSKIN „A koporsókészítő”)

Alfonse Pasdequou ur, francia államférfi, befejezte utjévi beszédének kidolgozását, amelyet a mikrofon előtt kellett elmondania a volt miniszterek közismert nemzetközi klubjában. A beszéd fő gondolata egyszerű és közérthető volt: Franciaország nemzeti érdekeinek védelme csak a német Wehrmacht szuronyának oltalmában lehetséges. Ennek a gondolatnak a megszövegezése azonban szokatlan akrobatikai művészetet igényelt, úgyhogy, miután papírra vetette az utolsó felkiáltó jelet, Alfonse Pasdequou úgy érezte magát, mintha három órán át kifeszített kötélen egyensúlyozna volna magát. Miután meg két szabad órája volt, elnyult a heverőn, hogy szundíson egyen...

Pontosan esti tizenegy óra körül, látogatva, kicsinosítva, pomádézva és kikeményítve, belépett a fénylő csillag és vendégeket zúfolt szalonba. Köszöntések, tetszésnyilvánítás, mosoly fogadták. Jobbra-balra hajlongva, Pasdequou helyére tartott, a díszes szalonhoz. Felhajlva irakkjának szárait, elhelyezkedett és körülnézett. S akkor előtűnt a csodálatos. Asztalársainak arca furcsán ismerősnek tűnt...

— Mi az ördög! — gondolta Pasdequou. — Ez Laval.

Gyors pillantást vetett jobbra. Mellette ott ült, mereven mint egy bot, körülmenyesen és szemtelenséggel, sir Neville Chamberlain. Pasdequou maga elé tekintett. Ribbentrop mosolygott rá kedvesen.

Az elnöki székek Forrester terpeszkedtek.

— Vajon nem alszom-e? — gondolta Pasdequou. — Vajon nem halam-e meg?

Mint ilyen esetekben szokásos, megcsipette magát, amilyen erősen csak tudta. Egyébként nem is csodálkozott olyan nagyon, mert, mint a miszticizmus híve, hitt a csodákban, úgyhogy azonnal rájött, az istentagadó materialisták által tagadott, de a tisztességtudóan gondolkodó emberek számára teljesen elfogadható másvilágra jutott. A könnyedséggel nem állt távol a nagy szónoktól; bizonyos érdeklődéssel kezdte nézegetni asztalársait. Ismerősei és szemtelenségei voltak azok között.

Forrester késével megkocogtatta a poharat, felállt és ezt mondta: — Tisztelt hölgyeim és uraim!

KÉT SZOJVET FILM

— Vetíti az „N. Bălcescu” filmszínház —

A hajadon tornya

A szovjet filmművészet új, sikeres alkotása ez a koncertfilm. Az új műfaj az utóbbi években fejlődött ki és máris olyan nagy alkotások születtek.

tek, mint a „Nagy koncert”, „Az első előadás”, „Az ukrán művészet mestereinek koncertje”, amelyek mind-mind a szovjet filmművészet fejlődését bizonyítják. Múltó módon követi ezeket a bakui stúdió színes filmalkotása, „A hajadon tornya”.

A film mozaikszírién ismerteti meg az azerbajdzsáni balett és zene legnagyobb sikerű előadásaival. A filmnek nincs szöszoros értelemben vett tárgya. A mondanivaló gerince az a látogatás, amelyet a bakui művészek tettek a köztársaság távolabbi tartományba, hogy a dolgozók elé tárják az azerbajdzsáni művészet legjelentősebb, legszebb alkotásait.

A költőipar központjában, Molotovban felcsendül Rauf Gadzsiev hegedűversenye, majd a művészek kis hajón folytatják útjukat. A beláthatatlan tengeren száll a nép művészeinek, Raszid Beibutov előadásában a bakui költőmunkások dala.

Kirovabadban az „N. F. Ahznbov” opera és balettszínház karának előadásában Karajevnek egy régi népballada témájára írt „A hét szép” című balettjében gyönyörködhetünk a nézők.

A művészek folytatják útjukat Azerbajdzsán gyönyörű hegyei között. A juhászok kérésére megszaktik útjukat. Felcsendül ismét Raszid Beibutovnak hangja, Magomajev operájából a „Nerghiz”-ből énekel részleteket.

Aliar juhász dalát halljuk: a szép lányról, a mult nyomorúságáról, a szabad élet utáni vágyról énekel. A gyapot-termelőknél Leila Vakilova és Maksud Mamedov balettkettőt ad elő. Utjuk során a művészek lakodalmass házhöz érkeznek. Beibutov vidám dallal köszönti a fiatalokat, majd a balettszínház tagjai táncot szórakoztatják a lakodalmassokat.

A film részleteket mutat be Afroszjab Babalbeili balettjéből „A hajadon tornya”-ból.

A balett alapját azerbajdzsáni népballada képezi, amely Ginlinag tragikus sorsát emeli meg.

„A hajadon tornya” című balettet U. Gadzsibekov „Kerogli” című operája követi.

Frissességet és szépséget kölcsönöz a filmnek az, hogy a sok énekes és balettszámunk Azerbajdzsán felejthetetlen természeti szépségei adták a hátteret. A nagyértékű koncert-film rendezője O. Arid és G. Szeidze. Nijazi zenei rendező Azerbajdzsán énekes- és táncművészeinek legszebb darabjait válogatta össze, ezzel is emelve a film művészi értékét.

A svéd gyufa

Csehov-novellából készült a film, amely a mult századvégi orosz kisváros korrupciós életének metszét, szatirikus képét adja. „A svéd gyufa” a kisvárosi hatóságokat teszi nevetségessé, amelyek Mark Ivanovics Klauzov földbirtokos meggyilkolásának körülményeit igyekeznek felderíteni. Az egész vizsgálat menetét egy, a helyszínen talált svéd gyufaszárra alapozzák. Légből kapott, lehetetlen-lehetetlen magyarázatokat kóholnak, ok nélkül emberek tartóztatnak le, vallomásokot erőszakolnak ki belőlük. A nagy zajjal végzett nyomozásnak aztán hirtelen vége szakad, amikor rájönnek arra, hogy a halottnak hirt Mark Ivanovics Klauzovot, a földbirtokost, barátját, az öreg rendőrkormányzó fiatal felesége, Olga Petrovna rejtette el.

Amikor a cári rendőrségnek a saját portájára előtte kellene seprnie, hirtelen megtorpan.

Elő alakok születtek Csehov tollából. A csehovi témához valóban méltó az a mód, ahogy N. Erdmann a film forgatókönyvét megírta. Tökéletesen felismeri az alakok jellemét és a film sajátos követelményeinek megfelelően mélyítette el. A film rendezője K. Zsudin.

tó az a mód, ahogy N. Erdmann a film forgatókönyvét megírta. Tökéletesen felismeri az alakok jellemét és a film sajátos követelményeinek megfelelően mélyítette el. A film rendezője K. Zsudin.

Dán József

A gottlobi kollektív gazdaság klubja

A nagyszentmiklósról gottlobi község kollektív gazdaságának klubja a kollektivisták valóságos második otthonává vált. Naponta számos román, magyar, német dolgozó keresi fel a klubot, hogy meghallgassa a

rádió különböző műsorszámait, újságot, könyvet olvasson, vagy résztvegyen a műkedvelő csoportok próbáiban.

Az ifjak, különösen az IMSZ-tagok a kulturális munkában is élen járnak. Le-

kes látogatói a kollektív gazdaság klubjának Franck János, Moldovan Mladin, Frisus Ioan, Hollerbach Maria, Bara Mircea, Kaiser Ferenc és sokan mások.

Egy ó-esztendő köszöntésére

Ujévi képzelgés

Összegyűltünk, hogy illő módon köszöntsük az 1930-as évet...

Ugy véle, hogy a szónok tévedett, Pasdequou elég hangosan helyreigazította:

— 1955. Forrester ur! Az asztalok körül zajongás támadt. Az emberek mosolyogtak és sugdolóztak egymás között. Laval, Pasdequou szomszédja kijelentette:

— Bocsássuk meg Pasdequou urnak tévedését. Ő még annak a világnak a fogalmaival él, ahonnan hozzánk jött. Ő még nem tudja, hogy itt, nálunk, az éveket másképpen számítják. Mi nem előre, hanem hátra megyünk. Mi nem az új éveket köszöntjük, hanem a régiéket.

— De én nem hallam meg — tiltakozott Pasdequou. — Még nem tartozom maguk közé.

— De bizony a miénk — mondtotta Forrester szigorúan. — Mi úgy köszöntjük Önt, mint hozzánk tartozót. A bizonyíték erre az Ön ujévi beszéde. Kijött beszéd! Örömmel megböcsöttem Önnek azt a tényt, hogy bőségesen idézi Lavalt anélkül, hogy megjelölje a forrást. Ez inkább eszmeközösség, mint plágium. Igen, és is ugyanazt mondtotta és akárcsak Ön, áldotta a Wehrmacht szuronyait. Nézzé Ribbentropot. Talán haragszik Adenauerre, amiért az plagiálja legjobban beszédeit a Franciaországgal való barátságról? Nem, mi valamennyien nagyon hálásak vagyunk, Pasdequou ur. Ön a miénk, a miénk, bármennyire is csipkedi saját magát.

— Nincs mit köszönnöm — ellenkezett Pasdequou zavartan, de bizonyos mértékben jóérzéssel — Mivel érdemelt meg ki az Önök dicsőrele!

— Ön helyreállítja a mi régi szövetségünket, mondtotta Laval. Feltámasztja azokat a nagyszerű napokat, amikor, éppen úgy, mint ma, Ribbentropal egyazon baráti asztalnál ülünk és hűséget esküdtünk egymásnak. Az emberiség megbélyegzett bennünket. Ön, Pasdequou, rehabilitálja azokat, akiket a népek árulóknak, hazaárulóknak neveztek. A történelmi események elválasztottak bennünket, Ön feltámasztja barátságunkat.

— Barátságot! — vihogott Ribbentrop. — Mi mondanivalója van az aközömből barátomnak, sir Neville Chamberlainnek?

A volt angol miniszter arca érzéketlen maradt. Morgó, hangszívtalan hangon mondta:

— Hinni a barátságban és a szövetségben — ez az angol gentleman szent jelmondata...

Illetlen kacagás kirobbanása szaktitosaíbe zavart. Egyesek kifejezetten gúnyosan kacagtak, mások ironikusan mosolyogtak. Ez azonban nem feleltetett meg Chamberlain. Bevárt, amíg elült a kacagás, majd változatlan közömbösséggel folytatta:

— Ez az illetlen nevetés azt mutatja, hogy a mi világunkba — a világba — behatolnak hírek az általunk elhagyott világból. Tudom, miért nevetnek kortársaim, miért nevet olyan kajánul Ribbentrop barátom. Igen, én is hallottam, hogy egyik utódom, aki hűséget esküdtött egyik szövetségeseinek, ugyanakkor parancsot adott, hogy szedjék össze a megvert német csapatok fegyvereit, hogy azokkal a szövetségeseik ellen harcoljanak. Az angol diplomácia titkai-ba be nem avatott emberek ezt alnokságnak nevezik. Amikor elárulta a szövetségést, utódom hűségess maradt az ellenséghez. Alnokságnak nevezte ezt Ön, Ribbentrop ur?

Ribbentrop megigazította a nyak-kendő helyén fityegő kötelet és nem-törődő módon válaszolt:

— Nem. A gesztus természetesen nem volt túl nemes, de — ami még rosszabb — még kevésbé volt bölcs. A Wehrmacht demoralizált maradványainak újrafelgyűjtése elsősorban haszontalan volt.

— Eletem utolsó éjszakáján — morogta Laval —, mielőtt levágták a fejem, sokat törtem azon a kérdésen: mi volt a mi fő vételem hibánk? Arra a következtetésre jutottam, hogy a legmegbocsátathatatlanság és legbülsőbb módon tulbecsültük saját erőnket, Ribbentrop ur.

— Ez igaz, — mondtotta Chamberlain. — Mi bízunk magukban, maguk pedig hazudtak nekünk és félrevezettek bennünket. Nem erőből, hanem gyengeséggel tették bizonyosságot.

Ribbentrop méregtől tajtékozva kiháhlani kezdett. Az asztaloknál vitatkozás tört ki, civakodás kezdődött — Csend! — bömbölt teljes erejéből Forrester. — Kérjük, hogy tartsák be a siri csendet!

S miután valamennyien elhallgaltak, kijelentette:

— Figyeljenek csak ide. Természetes, hogy vannak köztünk nézeteltérések. De nem azt kell figyelembe vennünk, ami elválaszt bennünket, hanem ami egyesít bennünket. A szovjet nép iránti gyűlölet közös érzése egyesít bennünket. Sajnála

Hírek

Az ingovány...

— Elvtárs! Ne arra menjen, mert elmerül, forduljon balra, és zakará, ott megtalálja az átjárót...

A botorkáló vándor a jelzett irányba fordult. Csak annyit rebeg: köszönöm. És máris elnyeli alakját a sötétség.

Ezekután azt híhetné a gyanúlan olvasó, hogy a párbeszéd valahol messze, ingoványos vidéken folyt le, ahol a mocsár elnyelését fenyegeti azt, aki az utat nem ismeri.

Dehogy kérem. Szó sincs távoli vidékről. A színhelyet nem kell a térképen keresnünk. Itt van ez mindössze néhány percre a város központjában. A TEBA gyár környékén. A nyúlós, vizes anyag, ha nem is egészen fenyegeti elnyeléssel a járókelőket, mindenesetre aki erre téved, annak cipője bokán felül sülyed a ragadós habarcsba, amelyet egyszerűen vendégmarasztaló sárnak neveznek.

Es a sárból rengeteg mennyiség terpeszkedik a sokszáz munkást foglalkoztató gyár körül. Az utaradi utcából a Muciu Scaevola utcába torkolló mellékutak járhatatlanok. Esténként még az sem hatja meg a gyalogjárót, hogy a hold, vagy a villanyfény visszaverődik a sártenger tetejét elborító vízfelületről. Ez senkiben sem kelt költői ihletet. Inkább jogosan bosszankodik mindenki, akinek az elhanyagolt utakon kell közlekednie. Sáros a Muciu Scaevola utca is. Ez még hagyján. De amit a mellékutakban találunk, az tulmegy minden határon. A TEBA és a közüzemek épülete közötti utcában naponta sok-sok tehergépkocsi szállítja a munkásokat és a különböző anyagokat a gyár területén folyó építkezéshez. A nehéz gépkocsik kerekéi is alaposan beleüppednek a sárba és sokszor elakadnak.

Mind ezen könnyen lehetne segíteni. A TEBA gyárban tonnaszámba áll a sálak. Miért nem töltik fel a környező utcákat, hogy eltüntessék a közlekedést szinte megbénító sártengert? Erre a 12. számú építő tröszt 124. számú munkatelepe vezetőjének is gondolnia kellene, hiszen az említett utcákon át folyik a szállítás a TEBA gyár építkezéséhez. Választ vár erre a sokszáz munkás, aki a gyárban dolgozik, de választ várnak az utcákban lakó dolgozók is.

Sárosak az utaradi út járdái is. Nem ártana, ha valakinek eszébe jutna például a hordógyár előtti járdákat megszabadítani a lerakódott sártól...

Ami a TEBA gyár közelében tapasztaltunk, tipikus példa, ugyancsak megtalálható csaknem minden gyár körül, a peremvárosok utcáiban. Nem menjünk azonban ilyen messzire. A belvárosi utcák, sőt még a főter is sokszor kibíratatlanul sáros. Ezek a tények nagyon rossz fényt vetnek Aradra, amely így könnyen kiérdemelheti a „sáros város” elnevezést.

A városi néptanács közszégi gazdálkodási osztályának, amelyhez a köztisztaság kérdése tartozik, végre intézkednie kell a város utcáinak tisztartásáról és az elhanyagolt utcák — különösen a gyárak környékén levő utcák rendbehozataláról. Súlyos hiba, hogy eddig nem gondoltak erre...

A „DECEMBER 30” GYAR MUNKÁKÖZSÉGE pártunk és kormányunk a jegyzés szer megünneletéről szóló határozatának sikeres gyakorlatba ültetéséről számos intézkedést tett. Megkezdik az eddig nagyon keresett díjlat, florella és szatén anyagok gyártásának növelését. Intézkedtek, hogy a barchet anyagok minősége megjavuljon.

A „VÖRÖS TRIKO” GYAR harisnyakészítő osztályának dolgozói tíz nap alatt 1405 pár harisnyát adtak tervén felül. A selymekészítő osztály dolgozói pedig tíznapos tervüket 120 százalékkal valóították meg.

A KOLOZSVÁRI ALLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ nagy sikerrel mutatta be Csizmarek Mátyás budapesti zeneszerző „Matyó lakodalmát” című háromfelvonásos zenés vígjátékát. A darabot Budapesten „Boci-boci tarka” címmel játszották huzamos ideig. Az új operett ötletes, vidám tartalommal, változatos zenéjével esztétikailag nagy tömeget vonz a színházba.

GALATI-TARTOMANY NEPTANCSA pártunk és kormányunk határozatában megjelölt feladatokat valóra váltásáért új tervet készítettek a helyiipari fejlesztésére vonatkozólag. E terv alapján Galati-tartományban 1955-ben egy új szilícium-kalkar tég-

Testnevelés és Sport

Sikeresen szerepelnek hazánk versenyzői Franciaország nemzetközi asztalitenisz bajnokságán

Franciaország nemzetközi asztalitenisz bajnokságán Ausztria, Anglia, Belgium, Jugoszlávia, Hollandia és a Román Népköztársaság, a Saar-vidék és Franciaország legjobb asztaliteniszezői vesznek részt. A versenyek első napján asztaliteniszezőink szép eredményeket értek el.

Igy a női egyesben Angelica Rozeau 3:0 arányban fölényesen győzött a belga Van Kenen és a francia Jeanonien ellen. Szász Sári sportmesternő ugyancsak kétszer győzött.

A szovjet sportolók szerepeltek legjobban az 1954. évi világ- és Európabajnokságokon

1954-ben az alábbi sportágakban rendeztek világbajnokságokat: teremkorfalabda, gyorskorcsolya (férfi), bob, műkorcsolya, sífutás és ugrás, gyorskorcsolya (női), mezzei kerékpár, jégkorong, alpesi összetett síverseny, asztalitenisz, szabadfogású birkózás, vívás, labdarúgás, torna, vitorlázó repülés, kajak és kenu, ejiernyő, sulyemelés, öttusa, kosárlabda, sportlövészet, sakk, motorkerékpár, kerékpár, görkorcsolya, rugby, lovaglás, ökölvívás, jacht, motoros sálak és billiárd.

A világbajnokságok a következőképpen oszlottak meg: 1. Szovjetunió: 58 világbajnokság, 2. Olaszország: 16, 3. Egyesült Államok 14, 4. Magyar Népköztársaság 12, 5. Svédország 11, 6–7. Anglia és Franciaország 7–8, 8–9. Nyugat-Németország és Japán 6–6, 10. Ausztria 5, 11. Finnország 4, 12–14. Svájc, Norvégia és Argentína 3–3, 15. Csehszlovákia 2, 16–20. Kana-

da, Jugoszlávia, Törökország, Irán, Belgium 2–2, 21–27. Román Népköztársaság, Dánia, Saar-vidék, Spanyolország, Kuba, Új-Zéland és Ausztrália 1–1 világbajnokság.

Az elmúlt évben Európabajnokságokat az alábbi sportágakban rendeztek: szánkó, műkorcsolya, gyorskorcsolya, jégkorong, atletika, evezés, uszás, vízilabda, műugrás, sulyemelés, kosárlabda (női), lovaglás, cselgáncs, autó, csillagtúra, vízi-sí, hivatásos ökölvívás.

Igy 1954. évi Európabajnokságok így oszlának meg:

1. Szovjetunió 36 Európabajnokság, 2. Magyar Népköztársaság 13, 3. Franciaország 11, 4. Anglia 8, 5. Nyugat-Németország 7, 6. Svájc 6, 7–9. Ausztria, Olaszország és Csehszlovákia 5–5, 10. Hollandia 4, 11–13. Finnország, Német Demokratikus Köztársaság és Belgium 2–2, 14–16. Lengyelország, Svédország és Dánia 1–1 Európabajnokság.

Pártélet

A pártmunka megújításáért a Gáj-buzsáki kollektív gazdaságban

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953. augusztusi bővített plenárius ülése nagy feladatokat jelölt meg a falusi pártszervezetek számára az áruháza és az állati termékek mennyiségének növelése terén. A II. pártkongresszus irányelv-tervezete még közelebbi meghatározta azokat a feladatokat, amelyek a pártalapszervezetekre és pártszervekre hárulnak a mezőgazdaság nagyarányú fejlesztése terén.

A párttagokra mindenekelőtt az a nagyfeladat hárul, hogy magyarázzák meg a többi dolgozó parasztnak az áruháza növelésének politikai, gazdasági jelentőségét. Ezek a feladatok egyaránt vonatkoznak az egyéni gazdaságkodó dolgozó parasztra és a mezőgazdaság szocialista egységeinek tagjaira.

A pártalapszervezetek meggyőző, felvilágosító munkája, illetve annak hiánya minden esetben megmutatkozik a terméseredményekben. Községeinkben, falvainkban már a téli napokait fel kell használni a tavaszi vetési kampány előkészítésére. A kollektív gazdaságokban lévő alapszervezetnek támogatnia kell a vezetőtanácsot a téli munka helyes megszervezésében.

A Gáj-buzsáki „Partizán” kollektív gazdaság pártalapszervezete segítette a vezetőtanácsot a téli időszakra eső munkaterv elkészítésében. A munkatervet általában ki kell egészíteni a téli időszakban elvégzendő munkafeladatokat. A terv szerint például február 1-ig befejezik a mezőgazdasági gépek és szerszámok javítását, 400 szeker trágyát hordanak a földekre, kiválogatják és megiszatják a tavaszi vetéshez szükséges vetőmagokat, készítenek 300 négyzetméter melegágyat. A munkaterv feltünteti, hogy a kollektívisták április 1-ig elvégzik négy hektár földön a burgonya vetését, március 20-ig pedig 118 hektáron vetnek el árpat és zabot. A tervet előbb alapszervezeti gyűlésen, majd pedig a kollektív gazdaság közgyűlésén vitatták meg és hagyják jóvá.

A téli munkáról szóló terv végrehajtása azonban már most nehézségekbe ütközik a munkaerőhiány miatt. Ezért természetesen felelős a kollektív gazdaság vezetőtanácsa, de felelős ugyanakkor a pártalapszervezet is, amely nem foglalkozik kellő mértékben a szükséges munkaerő biztosításával. A helytelen munkaszervezés, a hiányos felvilágosító munka folytán a kollektívisták egy része nem dolgozik rendszeresen a gazdaságban, hanem más elfoglaltságot keres.

A pártalapszervezet hibája mindenekelőtt abban nyilvánul meg, hogy egyes párttagok nem vesznek részt kellőképpen a gazdaság munkájában. Ottlanc Teodor párttag például az elmúlt évben mindössze 84 munkanapra vett részt. Maga a pártalapszervezet titkárnak helyettese, Vigh Illés elvtárs nem mutatott jó példát a kollektívistáknak: mindössze 111 munkanapra vett részt. Ez a szám pedig még a kötelező minimális munkanapokhoz viszonyítva nem éri el. Ugyanezt mondhatjuk el Juhász András párttagról is. A helyzet arról tanuskodik, hogy a pártalapszervezet tagjai nem tanulmányozták elmélyülten a Román Munkáspárt módosított szervezeti szabályzatát. A párttagoknak ugyanis irányítaniuk és vezetniük kell a pártkörnyéki dolgozó tömeget.

A módosított szervezeti szabályzat tervezete feladatait tűzi többek között minden párttagnak, hogy állandóan „élenjárjon a munkában, szüntelenül növelje szakmai képzettségét és példamutatásával harca mozgósítsa a pártkörnyékieket a munka termelékenységének szüntelen növeléséért és a munkafegyelm erősítéséért; minden eszközzel védi és erősíti a szocialista tulajdon, amely a népi demokratikus rendszer szent és sérthetetlen alapja.”

Természetesen a szervezeti szabályzat tervezetében feltüntetett feladatok a Gáj-buzsáki „Partizán” kollektív gazdaság valamennyi tagjára vonatkoznak. Igaz, hogy Hegedűs Ignác párttag a múlt évben több mint 300, Bercsényi György elvtárs 500 munkanapra vett részt. Azonban a párttagok nagyrésze nem érte át a rendszeres, szorgalmas munka jelentőségét. Így nem csoda, ha a „Partizán” kollektív gazdaságban az elmúlt nyár folyamán a ta-

goknak mindössze 10–15 százaléka jelent meg a munkában.

A pártalapszervezet bűrója nem alkalmazta a munkára való mozgósítás más módszerét sem. Nem szervezett csoportokat, hogy azok felkelték a kollektívisták és felvilágosítsák őket a munkában való rendszeres részvétel fontosságáról. A bűró a felvilágosító munkának ezt a formáját egyszerűen „elvesztette” időnek tekintte. Az elgondolás okát megértjük, ha visszagondolunk arra, hogy Vigh Illés elvtárs, az alapszervezet titkárhelyettese is nagyrészen elhanyagolta a közös munkát. A kollektív gazdaság pártalapszervezete nem igyekezett meggyőzni a kulturális munka után sem a távolmaradót, hanyag tagokat magatartásuk helytelenségéről. A kulturmunka teljesen szűnt meg, a könyvtár egyedül „szorgalmas olvasói” az emberek. A bűró azzal az alaptalán és kevéssé elfogadható indokkal magyarázza az érdektelenséget, hogy „közel van a város és a fiatalok és idősök egyaránt oda járnak szórakozni.”

A Gáj-buzsáki kollektív gazdaság pártalapszervezete a jövőben sokkal nagyobb komolysággal és felelősséggel kell foglalkoznia a gazdaság szervezeti-gazdasági megszervezésével. Mindent meg kell tennie a munkaerőhiány kiküszöböléséért. Ezen a téren a párttagoknak kell példát mutatniuk a mezőgazdasági munkában való szorgalmas, rendszeres részvételükkel, mozgósítaniuk kell a tagságot. Ez biztosítja a többiek között a téli hónapokra tervezett teendők elvégzésének sikerét is. Ugyanakkor a pártalapszervezet bűrója azzal is nagy segítséget nyújthat a vezetőtanácsnak, ha agitátor csoportokat szervez, amelyek a tagok körében kifejtett meggyőző felvilágosító munkájuk után az év minden időszakában — így télen is — a különböző munkák eredményes elvégzésére mozgósítják a kollektívistákat. Csak a rendszeres, alapos meggyőző munka eredményezheti, hogy a kollektív gazdaság tagjai belássák: rendszeres, szorgalmas munkájukkal egész nap, saját érdekeiket szolgálják és hozzájárulnak gazdaságuk felvirágzásához, boldogabb életük megteremtéséhez.

Huma Mihály

Levellek a szerkesztőséghez

Határozat, amely az állattenyésztés fejlesztését szolgálja

Az 1953-as állathizlalási szerződés-kötéséről szóló minisztertanácsi határozat ösztönzőleg hatott ránk, dolgozó parasztra, hogy növeljük mezőgazdasági terményeink mennyiségét. A határozat által biztosított előnyök érdekeltté tették a dolgozó parasztokat, hogy fokozzák az állattenyésztést és minél több állatot hizlaljanak. Sokan az állathizlalási szerződések után, a közvetlen áruellenőrzőállatállomány alapuló kereskedelem útján megvásárolhatták a számukra szükséges iparcikkeket. Ezenkívül a mezőgazdasági termény és húsok értékesítésének is örövendtünk.

A múlt évben az állammal kötött szerződés költőim szerződést. Tudtam, hogy ha nagyobb előnyöket akarok élvezni, túl kell lépnem a szerződés feltételeit. Ennek érdekében nagy gondot fordítottam a szerződés betartására. Odaadtam munkám folytatás 59 kitővel, tudtam, hogy a szerződés feltételeit, vagyis szerződés 289 kilométert, vagyis 2514 lejt kaplam értékű, mely összegből 750 lejt értékű, gazdaságom számára szükséges árut vásároltam a szövetkezetből.

Az állatok, baromfi és állati termékek vonatkozó szerződés-kötési és felvásárlási rendszer megújításáról szóló új határozat megfogalmazása a dolgozó parasztok érdekelt, hogy egyre több szerződést kössenek az állammal állathizlalásra. A határozat által megfogalmazott új elhatározatom, hogy ez évben újra kötök szerződést két szentes hizlalására.

Indrei Lazar, szentmártoni egyéni gazdaságkodó dolgozó paraszt

Nagyobb figyelmet az agrotechnikai körre

A Nagyszentmiklósjárási Keresztúri közszékhelyen lévő „Petőfi Sándor” kollektív gazdaságban mezőgazdasági tanfolyamot indítottak elég nagy számban hallgatóval.

A pártalapszervezet komoly politikai felvilágosító munkát fejtett ki a kollektívisták soraiban, rámutatott a hektáronkénti többtermelésért folytatott harcban a mezőgazdasági szakmunkások elajánlásának fontosságára. Kiváló mozgósító munkát végeztek Csikos Mihály, Hegyes Alfréd, Mocna Mihai kollektívisták, akik maguk is rendszeresen járnak az előadásokra.

Akadnak azonban még olyan kollektívisták, akik elhanyagolják a tanulást. Hanyagságot követ el például maga a kollektív gazdaság elnöke, Horváth József, akinek rövidesen fel kell számolnia helytelen magatartását és rendszeresen részt kell vennie a tanfolyamon.

Farca Sándor, levelező.

Riadalom burzsoá körökben a párisi egyezmények gazdasági következményei miatt

PARIS. (Agerpres). — A párisi egyezmények bizonyos nyugati ipari és pénzügyi körökben nagy aggodalmat keltenek. Ezek a körök közvetlenül veszélyeztetve látják helyzetüket az egyezmények, de főleg ama gazdasági előnyök révén, amelyeket a francia és nyugatnémet fegyvermonopóliumok élveznek a nyugatnémetpai unióban részt vevő többi állammal szemben.

„Nyugat-Németország helyreállítását — írja a „24 Ore”, az olasz nagyparaszti sajtószerző — nem az európai országok előirányzott keretében hajtották és hajtják végre, hanem olyan formában, amely talán lehetőséget nyújt számára a jövőben.”

„A „24 Ore” hangsúlyozza, hogy a francia és a nyugatnémet monopóliumok koalíciójának „fenyegető veszélyt” jelentenek a bontakoztat ki.”

Az olasz üzleti körök aggodalmát az váltotta ki, hogy úgy vélik, Franciaország és Németország versenyét folytatni kirekesztették őket a „nyugat-európai unióból” részt vevő országok gazdasági forgalmából.

Az olasz pénzügyi és ipari körökben komoly nyugtalanságot keltett az a kijelentés, hogy a francia és nyugatnémet fegyvermonopóliumok karthellé lépnek. A „24 Ore” című lap ebben a kérdésben így vélekedik: „Ami a nyersanyagokkal nem rendelkező országokat (Hollandiát és Olaszországot) — a „24 Ore” megjegyzi — illeti, egy kiváltságot élvező francia-német kartell létrehozása hátrányokat jelent számukra.”

Az egyrészt Olaszország, másrészt pedig a gazdaságilag erősebb nyugati országok, mint például Franciaország és Nyugat-Németország közötti nézeteltérések oka abban is keresendő, hogy az olaszok félnek, hogy Olaszország gazdaságába behatol az idegen tőke.

Sajtójelentések szerint a Franciaország és Olaszország közötti gazdasági kapcsolatok kérdése fontos helyet foglal el Mendés-France római tárgyalásaiban. Ugyanezek a kérdések készítették — egyebek között — Mendés-France mellett arra, hogy Nyugat-Németországba utazzék.

A francia hivatalos körök köteleseknek tartják, hogy derüljenek ki a mutatószámok és megbeszélések eredményeit illetően. A francia közvélemény azonban nagyon is tudatában van annak, hogy a párisi egyezmények gazdasági szempontból is súlyosan veszélyeztetik Franciaország érdekeit. A francia közvélemény nagyon is jól tudja, hogy a nyugatnémet ipar és nagytőke az amerikai monopóliumoktól kapott segítséggel olyan helyzetet teremtett magának a világgazdaságban, amely komolyan veszélyezteti a francia versenyképességét.

A helyzet oly súlyossá vált, hogy a „France Observateur” — utalva a

francia-német „gazdasági együttműködés” kaposzatos tervére — aggodalommal teszt fel a kérdést: „Németország vajon gazdasági ellenfele, vagy gazdasági partnere-e Franciaországnak?”

A folyóirat adatok alapján megállapítja, hogy a nyugatnémet beruházások 1950 óta felülmúlták a francia vagy az angol beruházásokat és hogy Nyugat-Németország árukivitele sokkal gyorsabban növekszik, mint a két másik „partner”. Németország ezenfelül most jóté kap arra, hogy olyan területeken is tevékenykedjen, amelyekről eddig el volt tiltva. E-gyelembe véve a nyugatnémet tőke kereskedelmi eljárásait is, a „France Observateur” jogosnak tartja azt a megállapítást, hogy „Nyugat-Németország sokkal inkább gazdasági ellenfele, mint partner”.

Anglia gazdasági pozícióját szintén veszélyezteti a nyugatnémet terjeszkedés.

Az angol üzletemberek azt remélik, hogy ha Nyugat-Németországot beleoldják a fegyverkezési hajzába, ezzel csökkentik a versenyképességét a már amúgy is leszűkült világgazdaságban.

Az angolok abban bíznak, hogy a nem produktív fegyverkezési kiadások nyomán Nyugat-Németországban magasra szökik a termelés önköltsége s így a nyugatnémet tőke nehezen tud majd lépést tartani a többi exportáló országgal. Amde az angolok e-lefeleltik, hogy az amerikai monopóliumok támogatják és legmegbizhatóbb európai partnerüknek tekintik Nyugat-Németországot.

Az angol lapok nyíltan kifejezésre juttatják a nyugatnémet konkurrenciára miatti aggodalmukat. A „Manchester Guardian” a nyugatnémet tőkének a brit Commonwealth országaiba való behatolásával kapcsolatban nemrejtve azt írta: „Krupp, aki nagy erőfeszítéseket tesz arra, hogy megkaparintsa az ázsiai elhelyeződő piacokat, egyike Anglia legveszedelmesebb konkurrenciáinak”. Az angol üzletemberek nem tudják elejétvenni, hogy ugyanezek a Krupp-művek nagy megrendeléseket teljesítenek Brazília, Egyiptom, Pakisztán, Görögország és Törökország számára és ezekből az országokból kisorsítják angol konkurrenciáikat. A „Yorkshire Post” a nyugatnémetországi monopóliumok terjeszkedéséről ír az exportpiacokon és megjegyzi, hogy „Németország ipara leluha készítyűjét és most a könyvéket is működésbe akarja hozni”.

A kapitalista tábor országai közötti ellentéteket és a beszerzés és elhelyezési piacokért dúló elkecseregett harcot nem lehet az „egyvetérsérről” és a „gazdasági együttműködésről” hangoztatott szövegek mögé rejtteni. A kapitalista piac túl szűk ahhoz, hogy minden konkurrenciát kielégíthesen. Ez az oka a „készítyűlen kézzel, sőt a könyökkel” folytatott harcnak.

A szófiai Állami Filharmonikus Zenekar vendégjátéka

A szófiai Állami Filharmonikus zenekar tagjai hétfőn délelőtt ellátogattak a fővárosi „Augusztus 23” negyedbe.

Hétfőn délután a bolgár szimfonikus zenekar, Szasa Popov népzenészes vezényletével hangversenyt adott a „Gh. Gheorghiu-Dej” kőszínpadon a szimfonikus zenekar.

Előadásra került P. Vladigerov „Vardar” című bolgár rapszódája, Paul Constantinescu állami díjas

zeneszerző „Briul” című műve, P. Sztojanov „Ricsenica” című bolgár népi tánc, V. Sztojanov hegedűversenyének II. és III. tétele — Vaszil Csernajevev Dimitrov-díjas hegedűművész előadásában, — részletek Hascaturján „Gajaneh” című baletteljéből, George Enescu I. rapszódája, P. Vladigerov Szimfonikus román táncok és Grigorias Dinicu-Vladigerov Hora Staccatoja.

Az előadás közönsége nagy szeretettel ünnepelte a bolgár művészet követeit.

A vendégek este megjelentek a Román Népközlársaság Athenaeumban, ahol meghallgatták a bukaresti állami filharmonia énekkarának hangversenyét, Dumitru Botez érdemes művész vezényletével.

A bolgár művészek kedden délelőtt látogatást tettek a művelődési ügyi minisztériumban.

Az aradvárosi néptanács negyedik ülészakának munkálatai

Az aradvárosi néptanács január 9-én a tartományi néptanács nagy gyűléstermében tartotta meg negyedik rendes ülését, melynek napirendjén a néptanács végrehajtó bizottságának az 1954-es évi tevékenységéről szóló beszámolója, valamint a végrehajtó bizottság két új tagjának megválasztása szerepelt. Az ülés szakot Lucian Remus elvtárs, a városi néptanács végrehajtó bizottságának alelnöke nyitotta meg, aki hangsúlyozta, hogy az ülésnek a békeharcon olyan időszakban zajlik le, amikor az angol-amerikai imperialista háborús mesterkedései egyre agresszívabb jellegűek, amikor hazánk dolgozó pártunk vezetésével fokozzák a szocializmus építésének munkáját a teljes odaadással igyekeznek megszilárdítani a népközlársaságunk védelmi erejét, megvalósítani a párt és kormányhatározatokat.

A néptanács végrehajtó bizottsága igyekezett a határozatok és irányelv előírásainak megfelelően dolgozni a napról-napra javítani munkáján, azonban tekintetbe véve a dolgozók egyre fokozódó igényeit, igen sok még a tennivaló és a megoldásra váró feladat. Kérte a néptanács képviselőit, hogy szigorú bírálati és önkritikai szellemben ítéljék meg a végrehajtó bizottság jelentését és tegyenek javaslatokat a munka megjavítására.

A megnyitó beszéd elhangzása után a jelenlévők megvitatották az öttágu előadásokat, valamint a határozati javaslat megbeszélését. A javaslatot elutasították. Izák Jenő, Gudurcan Ioan, Poman Stefan, Ciudan Iuliana és Petrita Maria néptanács képviselők helyet foglaltak az előki székben, Duma Gheorghe elvtárs, a városi néptanács végrehajtó bizottságának elnöke, felolvasta a végrehajtó bizottság 1954. évi tevékenységéről, a népgazdaság fejlesztése terén elért sikereiről szóló beszámolót és ismertette azokat a hiányosságokat, melyek megmutatkoznak a végrehajtó bizottság munkájában.

A végrehajtó bizottság foglalkozott a községi gazdasági osztály tervteljesítésének kérdésével, elismerte az építkezési osztály, az ILLA, valamint a községek tevékenységét. Megállapította, hogy a termelési terv a községek 118, a helyiipar 161 százaléka teljesítette.

Az 1954. év folyamán a községi gazdasági osztály közel 9 millió lejt fektetett be a dolgozó tömegek igényeit szolgáló munkálatokba. Így a vízművek két új kutató fúrták a vízellátás bővítése céljából. A Calea Victoriei utvonalon 1200 méteres szakaszon új vízvezeték csőhálózatot fektettek le, befejezték az Avram Iancu tértől az Ujardaj vezető második villamos utvonali munkálatait. Hat új villamoskocsit építettek a közüzem műhelyeiben, két személyautóbuszt, két teherszállítót és más gépjárművet, valamint esztergapadot szereztek be.

Egyes tervszerűsített munkálatok azonban a végrehajtó bizottság minden igyekezte ellenére sem készültek el. Ezek csak az 1955-ös év folyamán kerülnek befejezésre. Ezében kerül sor a pennyvái közfürdő építésére, melyet a városrész dolgozóinak régi kívánsága teljesül.

A beruházási terv teljesítése körüli lemaradás oka a helyi építkezések tartományi trösztjének részszel tervszerűsített munkájában keresendő. Ez a vállalat ugyanis nem teljesítette szerződéses kötelezettségeit, új munkálatokba fogott anélkül, hogy a régebben megkezdett munkát befejezte volna. Brand igazgató és Baican mérnök, a helyi építkezések tartományi vállalatának vezetői, formális kötelezettségvállalásokkal igyekeztek kitérni a felelősségrevonás elől, azon a hibás vonalon haladtak, hogy értéktárukat több építkezés megkezdése után teljesítsék. A helytelen vezetés következtében nem fejezték be az ILLA kezelésében lévő ingatlanok sűrűs javitási munkálatait, a megkezdett utjavításokat, a Sănătatea közfürdőt, az iskolák és középületek

átalakítását és javítását.

A községek tevékenységében kifogásolták a községek munkálatai körüli hiányosság. A községek vezetősége nem ellenőrizte eléggé a községekben az utcaszépítő munkát. A szemesztálásra szolgáló járműveket gyakran rendeltetésüknek nem megfelelő szállítókra használták. Így a város mellékutcain, de gyakran a központonban is sok a szemétk.

Igen fontos helyet foglal el a néptanács munkájában a lakófelület kérdése. A városi lakosság számának növekedésével egyre fokozódik a lakásigények száma. A kérvények gyors megoldásra várnak. Az elmúlt év folyamán a tapasztalt hiányszámok alapján leállították a lakáshivatal vezetését. A lakáshivatal ügymenetében ezután határozott javulást mutatkozott, azonban e hivatal még mindig messze van attól, hogy megfeleljen a hozzáfűzött követelményeknek. Még mindig megtörténik, hogy lakásutalást adnak anélkül, hogy a terepen ellenőriznék, felszabadult-e a szóbanforgó lakás. Nem tartják tiszteltben a kérvények beérkezési sorrendjét. Megtörténik az is, hogy egyik, vagy másik lakásnévelőző által felfedezett lakást más, kedvezményezett személynek utalják ki.

Az ILLA adminisztratív és technikai vezetősége a tervfeladatok gyenge teljesítésével, az egymás közötti egyenlenségekkel, a kivételezett személyek számára végezett építkezési munkálatokkal, a belső szervezettel szembe fordított be, hogy nem képes eleget tenni az 1953. augusztusi plenárius úti határozatában a dolgozók lakásvizonyainak megjavítására vonatkozó rendelkezéseknek. Ezért Birouas és Galgóczi elvtársakat, a vállalat igazgatóját és technikai felelősét leállították tisztviselőikből. E változást követő időszakban a vállalat munkájában komoly javulás állott be. Saját rezsiben elvégeztették több olyan munkát, amelyek a helyi épít-

kezési vállalat nem végezték el idejére. Építványokat bocsátott az állami házak lakóinak rendelkezésére, hogy a háziből való távozással egyes sűrűs munkálatokat maguk végeztessenek el. Az akkordbér bevezetésével megjavult az építkezési dolgozók javadalmazása s így munkájuk is.

Az utolsó nyerskövel való kikövezés 16 400 négyzetméteren 11 utcában végezték el, ami a terv százszázalékos teljesítését jelenti. Az utca aszfaltozásának munkálatait 500 négyzetméteren területen befejezték, de egyes utcák kerámit-borításának munkálatait munkaerő hiánya miatt csak 60 százaléka sikerült elkészíteni.

A városépítési munkálatok egyik eredménye a CFR állomás előtti park létesítése, a marosmenti park gyermekjátékos parkká való átalakítása és fenyő, valamint díszfák ültetése. A Maros-parton 2 500 fűzfahéty nyári színházat építettek, amit 1954 nyarán is nyitottak a közönség számára.

A városi néptanács helyi gazdasági osztályának tevékenységében elért eredmények ellenére is megállapítható hiányosság, hogy nem ellenőrizte eléggé az ILLA, a lakáshivatal és a városi községek munkálatait s így nem intézkedett idejében a vállalatoknál mutatkozó hibák felszámolása érdekében.

A városi néptanács építkezési osztályának főnöke, Kigyósi István főmérnök, Zimmermann Artur mérnök és Dobráu Pavel technikus elvtársak nem készítették el idejére az építkezések műszaki dokumentációját s nem ellenőrizték eléggé a munkálatok menetét.

A beszámolóban ezután felszínre kerültek a tanügy, a helyiipar, a kereskedelem legfontosabb kérdései, a dolgozók panaszaitól foglalkozó panaszoldók és a nöbizottsági tagok tevékenysége, valamint az állandó bizottságok keretében működő néptanács képviselői munkája.

A városi néptanács mezőgazdasági osztályának tevékenységét illetően a jelentés beszámolt a tavaszi vetési kampány terén elért sikereiről. Bár az 1953. évi őszi vetés zengve ter-

mest eredményezett és a termés nagy területen tönkment, ezt a hiányt részben pótolták a tavaszi vetés terméseredményei. Hiányos volt azonban a felvilágosító munka az agrominimum szabályainak betartása és a növények fészkebe való vetés alkalmazása terén. Így csak kismértékben használták ezeket a haladó módszereket s a burgonya, kukorica, napraforgó gondozásánál nem alkalmazhatták a gépi erőket, minek következtében még érezhetőbbé vált a munkaerő hiánya a mezőgazdaságban. A mezőgazdaság szocialista egységeit a tervezett hektárházomát sem sikerült mindenütt elérni. Az 1954. évi vetési tervet teljesítették, sőt túlhaladták s nagymértékben kiszélesítették a zöldész- és fűszérfélek termelését az egyéni parcellákon. 4650 dolgozó 121 hektár területen jó eredményekkel természetett konyhakerti veteményt.

Fejleszték az üzemek, vállalatok, intézmények mellékgazdaságait, aminek eredményeként lényegesen megjavult a kántinok főzélek- és zöldész-félélekkel történő ellátása.

A nöbizottság az 1954-es év folyamán szép eredményeket ért el a nők kultúrzinovációinak emelése terén. A körzetek felélelő 265 olvasókört szerveztek, melyeken ismertették a párt- és kormányhatározatokat. A nők között végzett felvilágosító munka eredményeként 365 nő fizetett elő a „Săteanca”, a „Dolgozó Nő”, a „Femeia” című folyóiratokra s többszáz nő látogatta a kultúrthozonok előadásait, a dokumentációs filmedadásokat. Közérdeklő önkéntes munkában is élénk tevékenységet fejtettek ki az asszonyok. Különösen kiűntek a 40 és 41-es számú körzet női, akik a „Gyermekek Háza” részére fahernyűt varrtak és különböző játékokat készítették.

Lelkismeretes és odaadó munkájukkal kiűntek Pili Maria, Drăgan Maria, Bota Irina, Hunyadi Irén, Cispai Iuliana, Tóth Teréz és mások.

Voltak azonban olyan nöbizottsági tagok, akik nem vettek részt a gyűléseken s mit sem tettek a reájuk

bízott munka elvégzése érdekében, így Ambru Maria, Vida Anghelina, Szigeti Alexandra, Oprisa Maria és Matei Maria elvtársnők.

Az állandó bizottságok működése nem felelt meg a követelményeknek, ami nagymértékben a végrehajtó bizottság elégtelen nevelő és irányító munkájának tulajdonítható. Mielea Ilie titkár elvtárs is elhanyagolta a bizottsági tagok mozgósítását.

Egyedül a költségvetés-pénzügyi állandó bizottság tagjai szerveztek találkozókat a külvárosokban lévő választókkal, ahol választottak a feltevésekre és feljegyezték elintézés végett a bejelentett panaszokat.

Jó munkát végeztek azok a képviselők, akik teljes mértékben átlátták a reájuk háruló felelősséget s igyekeztek feladatuknak becsülettel megfelelni. Így Barla Teréz, Florea Vasile, Grada Ivantie, Vidulescu Gheorghe, Avram Feleia, Wiener Ludmila, Puterlic Dumitru, Szatoy József és még sokan mások, akik állandóan tájékoztatták a végrehajtó bizottságot a dolgozókat foglalkoztató kérdésekről, javaslatokat tettek és segítettek a néptanács munkájában.

Akadnak azonban olyan néptanács képviselők, akik komoly csúszást okoztak választóknak. Így Ardelean Petru miketaki és Moraru Gheorghe kisszentmiklósi képviselő. Az állandó bizottsági tagok közül egyesek úgy gondolták, hogy megbízatásuk semmiféle munkára nem kötelezi őket. Így Jung Ioan, Bone Matei, Filip Sándor, Pop Iuliana, Viderok Elena és mások, nem fejezték ki semmiféle közérdeklő tevékenységet. Az 1954-es év folyamán egyetlen ülészakon sem jelentek meg Cristici Petru, Gazdag Máté, Halmos Ilona, Kovács János, Morscail Antal, Ossi Piroksa, Pavici Emeric, Paul Adalbert és mások.

Mulasztást követelt el a végrehajtó bizottság is, mert nem szentelt elég figyelmet az utcabizottságok megszervezésének munkájára s így nem mozgósította a néptömegeket az időszaki feladatok sikeres elvégzésére. (Az ülészakon elhangzott hozzászólásokra még visszatérünk).

Tovább folyik a harc a párisi szerződés ellen

A CGT EGYESÉGES HARCRA SZÓLITJA FRANCIAORSZÁG DOLGOZÓIT

A Francia Országos Szakszervezeti Tanács irodája a „L'Humanité” hasábjain felhívást tett közre az ország dolgozóival:

A Szakszervezeti Tanács irodája 1955 január 4-i üléséről melegen üdvözlő mindazokat a dolgozókat, akik pártállásukra, vagy szakszervezeti hovatartozásukra való tekintet nélkül szolidaritás egységbe tömörülve, az egész lakossággal együtt eddig példátlanul álló erővel tüntettek Nyugat-Németország újrafelfegyverzése ellen.

A felhívás hangsúlyozza: az egyezmények életbejuttatásából igen súlyos veszély származna, minthogy Franciaország gyors ütemben belesodródna egy háborúba. Ez a háború atomháború volna, mint ahogy ez a NATO (északatlanti szövetség) legutóbbi munkálatai során kitűnt. Ez pedig országunk teljes pusztulását és népünk szörnyű körülmények közötti teljes megsemmisülését jelentené. Franciaország számára ez kettős veszéllyel jár: egyfelől agresszív háborúba sodródna a Szovjetunió és a népi demokratikus országok ellen, másfelől abba a helyzetbe kerülne, hogy ismét védekeznie kellene a német agresszió ellen.

A Szakszervezeti Tanács irodája kijelenti: nyomós okok vannak még arra a reményre, hogy meggyűlölt mindazoknak a tervet, akik talpra akarják állítani a revansgörgő német militarizmust és akik teljes hatalmat akarnak neki adni. De a siker csak úgy érhető el, ha a következő hetekben valamennyi dolgozó állandó és kitartó erőfeszítést tesz az ügy érdekében.

„Le Monde”:
CSAK A SZOVJETUNIOVAL FOLYTATOTT TÁRGYALÁSOK UTJÁN JUTHATUNK KI A ZSAK-UTCABÓL

A „Le Monde” „Zsakutca” című cikkében ismét a francia nemzetgyűlésben Nyugat-Németország felfegyverzésével kapcsolatban lezajlott szavazás kérdésével foglalkozik.

„Lehetetlen nem gondolni a tények közti szembeszökő ellentmondásra — írja a lap — 1945-ben a győztesek szilárd elhatározása volt, hogy véget vetnek a német militarizmusnak, ma pedig arra akarják kényszeríteni a bonni köztársaság államfőit, hogy óhajuk ellenére hadsereget létesítsenek.”

A lap a továbbiakban hangsúlyozza: „Számítatlan bizonyíték tanuskozik arról, hogy a német nép szembeszegül az újrafelfegyverzési tervvel. Képtelenség azt hinni, hogy gátat lehet emelni a tiltakozó mozgalom elé és hogy el lehet gán-

csolni a mozgalom terjedését. A valóság az, hogy az Atlanti-óceán mentén fekvő országokban senki sem hisz már a 12 német hadosztály stratégiai szükségességében.

Ebből a zsákutcából csak úgy juthatunk ki — írja a „Le Monde”, — ha nagy erőfeszítést teszünk a Szovjetunióval való tárgyalások érdekében. Ezeknek a tárgyalásoknak a párisi egyezmények megsemmisítéséhez kell vezetniük.”

A PARISI EGYEZMÉNYEK ELUTASÍTÁSA HELYREÁLLÍTANA FRANCIAORSZÁG TEKINTÉLYET

A francia ellenállási mozgalom volt harcosainak országos egyesülete tiltakozó felhívást tett közre a német militarizmus talpraállítása ellen.

Az egyesület felhívja mindazokat, akik szenvedtek a hitlerista megszállás miatt, akik hozzájárultak a fasiszták megsemmisítéséhez és Franciaország nagyhatalmi helyzetének helyreállításához, harcoljanak közösen azért, hogy a köztársasági tanács utasítsa el a párisi egyezményeket és hogy ismét megvizsgálják ezt a kérdést a nemzetgyűlésben.

Az egyesület felszólítja tagjait, hogy gyűzzék meg a városi tanácsokat, a főtanácsokat és a köztársasági tanács tagjait arról, hogy a francia nép ellenzi a Nyugat-Németország felfegyverzésére vonatkozó terveket.

AZ AMERIKAI SAJTÓ ISMÉT SÉRTEGETI FRANCIAORSZÁGOT

Az amerikai sajtó becsmérlő hangon nyilatkozik arról, hogy a francia nemzetgyűlésben csupán csekély szótöbbséggel ratifikálták a párisi egyezményeket. Becsmérlő jelzőt nem sajnálja a francia néptől sem, amely elszánt ellenállást fejtett ki az amerikai agresszív körök Nyugat-Németország felfegyverzésére irányuló politikájával szemben.

„Az Atlanti-óceán innenső felén — írja a „New York Telegram And Sun” című lap — senki sem ugrándozik örömeiben, senki sem küld csókokat a „szépséges Franciaországnak”. „Ez (a szavazás eredménye a francia nemzetgyűlésben — a szerk.) formai győzelem volt Nyugat számára. Az a halálcsend, ami a francia képviselőházat megülte, bizonyítja, milyen lelkiállapotban halad mellettünk Franciaország. A „szükségességek” kérdését továbbra is időszerűnek tekinthetjük.” „Franciaország több szálat, mint megvétel érdemel — írja az „US News And World Report” című amerikai hetilap. — Ritkán észlelhetjük egy ország részéről ilyen sok gyengeséget.” — A lap végül azt a bántó következtetést vonja le, hogy „a francia népet át kellene nevelni.”

Az ázsiai és afrikai országok értekezlete előtt

PEKING. (Agerpres). — Az Uj Kína jelenti:

Bangkoki tudósítás szerint Naradvip Bangszerabhand, Tajföld külügyminisztere január 8-án kijelentette: kormánya még nem döntötte el, hogy küld-e megfigyelőt az ázsiai és afrikai országok értekezletére.

Mint ismeretes, Vorakarn Banch, Tajföld akkori ideiglenes külügyminisztere még a bogori értekezlet előestéjén úgy nyilatkozott az angol nyelvű „Bangkok Post” tudósítójának, hogy Tajföld nem vesz részt az ázsiai és afrikai országok értekezletén.

Carlos Garcia, a Fülöp-szigetek alelnöke és külügyminisztere január 7-én kijelentette — írják a manilai lapok —, hogy a Fülöp-szigetek egyelőre várakozó álláspontot helyezkedik az ázsiai és afrikai országok értekezletét illetően. Hozzátette azonban: lehetséges, hogy megfigyelőket küldjenek az értekezletre.

Garcia előzőleg január 3-án azt közölte a sajtóval, hogy a Fülöp-szigetek nem képviselteti magát az értekezleten.

A „Mindu Csoszen” című koreai lap egyik cikkében megállapítja, hogy az ázsiai és afrikai országok értekezlete összehívásának történelmi jelentősége van a két világrész népeinek szempontjából s fontos esemény a nemzetközi politikában.

Korea népe örömmel üdvözlí ezt az értekezletet, mert Ázsia békéjének megővése és megszilárdítása megfelelő nemzeti érdekének. A lap sikert kíván az értekezletnek munkájához.

Dulles titkos jegyzékeltársa Csang Kaj-sek külügyminiszterével

PEKING. (Agerpres). — Az Uj Kína jelenti:

A „Sangyo Keizai Shimun” japán lap tajpeji tudósítója „hivatalos forrásra” hivatkozva, egy Dulles amerikai külügyminiszter és George Y. Csang Kaj-sek, a külügyminiszter közötti jegyzékeltársa ir. A lap szerint egy december 10-én továbbított titkos jegyzékben Dulles megígérte Csang Kaj-seknek, hogy: 1. Az USA nem „akadályozza meg” abban, hogy megtámadja a szárazföldi Kínát; 2. Az amerikai csapatok részt vehetnek a kínai partvidék mentén elterülő szigetek „megvédésében” a kínai felszabadító néphadsereg ellen; 3. Az USA és Csang Kaj-sek között megkötött kölcsönös biztonsági egyezmény hatályára kiterjeszthető a szárazföldi Kína azon területeire, amelyek a kuomintangisták a jövőben meghódítanak; 4. Az amerikai csapatok „elfoglalják” a szárazföldi Kína területének egy részét, ha ez szükségessé válik „Csang Kaj-sek területének megvédéséhez.”

A munkásosztály soronlévő feladatairól tárgyal az Olasz Kommunista Párt országos konferenciája

ROMA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

Az Olasz Kommunista Párt negyedik országos konferenciája január 10-én folytatta munkálatait, Palmiro Togliatti beszámolójához sok külföldi hozzászólott.

Luigi Longo, a párt helyettes főtitkára hangzott, hogy Olaszország mai politikai irányvonalát az olasz gyáriparosok szövetsége határozza meg és újítja állja Olaszország demokratikus fejlődésének. A kereszténydemokrata párt — mondotta Luigi Longo — a monopóliumok érdekeit szolgálja, vagyis azokat az erőket, amelyek annakidején létrehozták a fasisztust.

Luigi Longo ezután ismertette a

kommunista párt gazdasági programját.

Pessi, a liguriai szervezet titkára kifejtette, hogy a monopóliumok fokozzák támadásukat a dolgozók életszínterén.

Giacomo Pellegrini, a venetói szervezet titkára a katolikus tömeges sorokban kifejtendő pártmunkáról beszélt. Kiemelte, hogy a pártnak meg kell erősítenie és ki kell szélesítenie kapcsolatait ezekkel a tömegekkel.

Emilio Sereni, a békeharcosok országos bizottsága elnökségének tagja az olasz békemozgalommal foglalkozott beszédében. Hangzott, hogy fokozni kell a harcot a párisi egyezmények ellen.

Arturo Colombi, a párt lombardiai

szervezetének titkára a szabadságjogaiért küzdő olasz munkásosztály bátor akcióit ismertette.

A vitához még hozzászólott: Giovanni Michele, turini munkás; Lina Fibbi, a kommunista párt KB aktivistája; Giulio Cerretti, a szövetségek országos ligájának titkára; Carlo Salinari, a kommunista párt KB kulturális osztályának vezetője és mások.

A magyarországi és a németországi testvérpárt küldöttei üdvözlő beszédet mondtak.

A Ghosh, az Indiai Kommunista Párt főtitkára, az Ausztráliai Kommunista Párt és a Koreai Munkapárt levélben üdvözlötte a konferenciát. Az ülésen mindhárom üzenetet felolvasták.

Katonai konszernbe tömörülnek a nyugatnémet szén- és fémipari vállalatok

Reisch, a „Gutehoffnungshütte” Ak-tionsverein vállalat vezetésének elnöke bejelentette a „Gutehoffnungshütte A. G.” katonai konszern újraalakítását. Ebben a konszernben egyesülnek a szén-, fém- és fémfeldolgozó vállalatok. Reisch ezt az intézkedést Nyugat-Németország felfegyverzésével indokolta és kérte a konszernhez tartozó részvénytársaságok tőkeberuházásának növelését, hogy „teljesíthessék a jövőben katonai megrendeléseket.”

Az „Avanguardia” című olasz folyóirat felhívja a figyelmet a nyugatnémet háborús készülődésekre és a nyugatnémet hadiipar helyreállítására.

Az „Avanguardia” hangsúlyozza, hogy „a német hadiipar nemcsak ké-

szen áll a munkára, hanem már dolgozik is. A „fegyverzet kérdéseivel foglalkozó bizottság” (az egykori hitleri fegyverkezési minisztérium új kiadása) meg sem várta a párisi szerződések ratifikálását. Nyugat-Németországban 400 gyár már meg is kezdte a tankpáncélok, aknák, bombák, tengeralfutóalkatrészek gyártását. Pfaffenhohe helységben löszgyár épül; Siegen, Osnabrück, Weidenau helységeiben gránátokat gyártanak. A nyugatnémet Flick konszern uránércet bányászik, Heinkel Spanyolországban gyárt repülőgépeket. Krupp és mások szakembereket küldenek a Közép-Keletre, hogy ott nehéz fegyvereket gyártsanak.”

Kik azok, akik a nyugatnémet fegyverkezést irányítják? Az „Avan-

guardia” megemlíti néhány nevet. Valamennyien a nyugatnémet monopóliók „kiemelkedő” képviselői, ugyanazok, akik Hitler gyalázatos kalandorait felfegyverezték.

„Hiba volna azt hinni, — hangsúlyozza az „Avanguardia”, — hogy a német hadigépezet urai a bonni kormány háta mögül irányítják a kormány lépéseit. Ezek az emberek maguk is tagjai a kormánynak. Csúpan a parlament keresztény-demokrata csoportjában (Adenauer pártja — szerk.) 110 nagyvállalat 36 képviselője foglal helyet. Az a 400 nagyparas, akiket Hitler „a háborús gazdaság vezetőinek” nevezett, csaknem kivétel nélkül a nyugatnémet gazdasági és politikai szervezetek kulcspozícióit foglalják el.”

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Január 20-ig: Vidám csillagok. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta 11 órakor matiné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: január 17-ig: Kettős műsor: I. A hajadon tornya, II. A svéd gyufa. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBÁK JÁNOS” mozi: január 16-ig: A hegyi to rejtelme. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: január 16-ig: Keto és Kote. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDŐK” mozi: január 16-ig: Az istenek tanácsa.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gái): január 18-ig: A nagy fordulat. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): január 14-én: Varsó. Előadások: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

„ILIE PINTILIE” CFR-mozi (Mosóczi-telep): január 16-ig: A körüli kávéház. Előadások: hétköznap este 6 órakor, vasárnap: 2, 4 és 6 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lipkai): január 16-ig: A hátsó iskola.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): január 16-ig: A harag napja.

„POPULAR” mozi (Nagy-szentmiklósi): január 16-ig: Az asszonyé a szó.

„AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ” műsora: Szombaton, január 15-én este 7.30 órakor: Hurrá lányok (Fete frumose).

Hiusítsuk meg az atomlovagok bűnös terveit

Az agresszív északatlanti tömb tanácsának nemrég befejeződött párisi ülészaka mindenféle csillagot frázisokba burkolt határozatot hozott az atomháború terveinek előkészítéséről. A nyugati országok reakciós sajtója, az agresszív körök kiszolgálója, uton-utólen propagálja ezt a határozatot. A megfizetett szemlézők és hírmagyarázók egyre szűkíj az atomhísteriát: dicsőítő himnuszokkal hódolnak az atombomba előtt s magasztalják az „Atlanti Szervezet új stratégiáját” és az atomon alapuló „új szemléletet”.

Mi a lényege ennek az „új stratégiának” és ennek az „új szemléletnek”? Az, hogy az agresszív északatlanti tömb részvevői nyíltan rátertek az atomháború előkészítésére. Ez a politika kielezi a nemzetközi helyzetet s a békeszerető népek ellen, az egész modern civilizáció ellen irányul.

Az északatlanti tömb (NATO) tanácsülésének szándékának zagyvaszövegű záróközleménye úgy készült, hogy becsapja a néptömegeket, eltitkoltja előttük a legfontosabb, az atomháború előkészítésére vonatkozó döntést. A diplomáciai mesterkedés tipikus példája az ülésszakon megvitatott fő kérdés kifejtése. „A tanács megvizsgálta a katonai bizottság jelentését — olvassuk a záróközleményben. — A jelentés kifejti, hogyan szervezhető meg néhány év alatt a NATO katonai védelmi ereje a leghatékosabban a haditechnika és a harcászati módszerek legújabb vívmányai alapján. A tanács jóváhagyta ezt a jelentést, mint a védelem tervezésének és a NATO katonai szervei kialakításának bázisát.”

Dulles, Eden és Spaak az üléshez részvevői megérkezésük után elmondták, mi célja e határozat mögött s milyen előkészületekről van szó.

Megjelent a „Tartós békéért, nép demokráciáért” 321. számában.

Dulles, az Egyesült Államok külügyminisztere egy sajtókonferencián úgy nyilatkozott a párisi ülészak eredményéről, hogy „a jelenlegi politikai irányvonalból fokozatosan követezik az atomfegyver alkalmazása, mégpedig annyira, amennyire az atomfegyver felváltja a hagyományos fegyvereket”. „A fegyver fejlődése — folytatja Dulles — mindig meglátja a stratégiát és a taktikát s politikánkban is mindig mérlegelnünk kell ezt”. Vagyis az Egyesült Államok kormánykörüinek politikája ezentúl még inkább „alkalmazkodni fog” az atomháború kirobbantásához.

Eden angol külügyminiszter december 22-én az alsóházban sikrasztalt a NATO fegyveres erőinek további fejlesztése mellett. Eden kijelentette, hogy az új fegyverrel felszerelik a NATO fegyveres erőit.

Spaak belga külügyminiszter még nyitottabb volt. Hangsúlyozta, hogy a NATO tanácsának az atomfegyver felhasználásával kapcsolatos határozatai „jó gondoskodnak” az északatlanti tömb fegyveres erői parancsnokságának „szükségleteiről”. Majd közölte, hogy a tiszták felhatalmazást kaptak „az atomháború előkészítésére”.

Dulles, Eden és Spaak itt idézett nyilatkozataiból kitűnik, hogy a NATO ülészaka valóban elfogadta a bűnös határozatot, amely szerint az északatlanti tömb hadseregét atomfegyverrel fegyverzik fel s hogy az atomfegyvert alkalmazni kell az imperialisták által most előkészített háborúban.

Az északatlanti katonai klikk már hozzáállott az utasítások végrehajtásához. A hadsereg, a hajóhad és a légierő alkalmazkodik a jövődöbéli atomháború követelményeire. A nyugati országok lapjai egyre-másra jelentik, hogy atomfegyver van az amerikai repülőgépanyahajók fedélzetén, az amerikai légierők támaszpontjain és a hadsereg harci alakulatainál.

atomgyűk állnak Nyugat-Németországban s lökhajlások atombombázók taktikai kötelei állomásoknak az angol repülőtereken.

Mindezek a tények újra meg újra bizonyítják az északatlanti tömb agresszív jellegét, leleplezik az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kormánykörüinek képmutató és farizeus politikáját.

Dulles és az Egyesült Államok több más képviselője Anglia és Franciaország képviselőivel együtt arról szónokolt az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyűlésének ülészakán, hogy „békés célokra” kell felhasználni az atomenergiát, hogy tovább kell keresni a leszerelés kérdésének és az atomproblémának megoldását s megszavazta azt a határozatot, hogy a hatalmak folytassák a fegyverzet csökkentéséről és a tömegpusztító fegyverek eltávolításáról köntendő nemzetközi megállapodások alapelveiben való megegyezésre irányuló erőfeszítéseiket.

Az északatlanti tömb tanácsülésén ugyanez a Dulles a nyugati országok más „békengyaláival” egyetemben homlokegyenest ellenkező határozatot fogadott el: folytatni kell a fegyverkezési hajszát, haladéktalanul meg kell indítani az atomháború előkészítést.

Bizonyos, hogy ez a cselekedet merőben ellentétes Dullesnak és partnereinek az ENSZ közgyűlésén tett kijelentésével. Egészen nyilvánvaló, hogy a nyugati országok küldöttei az ENSZ-ben csak a közvélemény becsapása végett mondták el „békés szövegeket”, de igazi gondolatukat az északatlanti tömb tanácsának ülésén, azt jótól mögött fejtették ki.

A burzsoá sajtó az agresszív körök parancsára nagyszabású hazugság- és rágalomhadjáratot folytat. Az imperialista propaganda szeretné becsapni a közvéleményt, a nyugati országok népeit, ezért állandóan haragja, hogy az atomháború előkészítése csupán a Szovjetunió állítólagos „agressziójával” szemben való

„védekezés” céljából folyik. A nyugati országok miniszterei és a burzsoá börtönlukok szerelnék befejeztetni, megamisítani a Szovjetunió következő béképolitikáját. De a nap be-századása reménytelen kísérlet! A Szovjetunió minden tettével bebizonyította, hogy a népek közt a béke és a baráti kapcsolatok politikáját folytatta mindig s folytatja ma is.

A Szovjetunió terjesztette elő a háború elhárítására és a kollektív biztonság szavatolására irányuló intézkedések világszerte ismert programját. A Szovjetunió az atom- és hidrogénfegyver birtokában szívesen igyekszik a nagyhatalmak ünnepélyesen és határozottan vállaljanak kötelezettséget, hogy nem alkalmaznak sem atom-, sem hidrogénfegyvert, sem más tömegpusztító fegyvereket. A szovjet küldöttség az ENSZ közgyűlésének legutóbbi ülészakán előterjesztette olyan nemzetközi konvenció (szerződés) alapelveinek tervezetét, amely eltiltja az atom- és hidrogénfegyver, valamint a tömegpusztító fegyverek más fajtáit s kimondja, hogy az államok fegyverzetéből ki kell vonni ezeket a fegyvereket, hogy elköltén csökkenteni kell a fegyverzetet s nemzetközi ellenőrzésnek kell alávetni e határozatok végrehajtását.

Ezek a tények világszerte ismertek. Nem lehet eltitkolni őket a világ közvéleménye előtt. A nyugati országok kormánykörüi nem tünthetik fel védelmi jellegű intézkedéseket az atomháború előkészítésére irányuló rendszabályaikat. A NATO ülészakának záróközleményében Dulles és Eden beszédeinek minden nyelvtani fordulatának előfordul a „védelem” szó. Ez is arra mutat, hogy az agresszív atlanti farkas a közvélemény félrevezetését végett lehetőleg báránybőrbe bujlik, hallja el, amit hiteheli, hogy az atomháború előkészítése a nyugat-európai országoknak az állítólag ellenük irányuló támadással szemben való „védelem” céljából szükséges, bár e támadás mesejé már régen lelepleződött. A NATO legutóbbi ülészakán elfogadott határozatok oly messze vannak a „védelmi” céloktól, mint az ég a földtől. Valójában nem védelemre irányul-

nak, hanem a Szovjetunió, a népi demokratikus országok és minden békeszerető nép elleni atomháború kirobbantására.

A burzsoá sajtó szerint eldőntött kérdés, hogy a nyugati országok az agresszív imperialista körök által előkészített új világháborúban atomfegyverrel fognak alkalmazni. Csak egy kérdésben különböznek a vélemények: ki adjon engedélyt az atomfegyver alkalmazására. A nyugat-európai sajtó erősködik, hogy az atomfegyver alkalmazására vonatkozólag csak az északatlanti tömb valamennyi részvevőjével való tanácskozás után határozhatnak. De az amerikai sajtó egészen másképp vélekedik. Nyíltan megírja, hogy az északatlanti tömb ülészakának határozatai nem kötelezik az Egyesült Államokat a szövetségeseivel való tanácskozásra. A „Chicago Tribune” tudósítója december 17-i párisi jelentésében rámutatott: egy előkelő amerikai államférfi kijelentése szerint „az Egyesült Államok nem enged meg, hogy az atomfegyver felhasználásának kérdésében korlátozzák elhatározását”.

Sok lap elárulja, hogy a nyugati hatalmak már a háború kilőrésének pillanataiban alkalmazni fogják az atomfegyvert, hogy a katonai parancsnokság megkapta az atomfegyver alkalmazásának a jogát. „A katonai parancsnokok ezennel maguk dönthetik el — jelentette a Christian Science Monitor című lap — alkalmaznak-e vagy nem alkalmaznak-e az atomfegyvert”.

Más szóval: duvadak használni a tömegpusztító fegyvert, például Gruenther amerikai tábornok, aki már régóta dolgozik az úgynevezett „távolsági hadsereg” stratégián, amelynek lényege az atom- és hidrogénfegyver alkalmazásával járó preventív háború, vagy Montgomery angol tábornagy, aki „igazi ünnepnek” tekinti a háborút, s tömeggyilkosságra készül, vagy a volt hitlerista tábornokok, akik arról álmodoznak, hogy az atombombával újra rombadönthetik Európát, s meghonosíthatják benne a rabszolgaság, a korlács és az akasztófa rendszert.

Akinek drága a béke és a civilizáció, aki szereti az életet és a kultúrát,

köteles tiltakozni az agresszorok szörnyű terve ellen. A néptömegek világszerte, elsősorban a közvetlenül fenyegetett európai országokban hatalmas hangon tiltakoznak a párisi NATO-ülésszak határozatai ellen. Jól tudják, hogy az atom- és hidrogénbomba tömegesült pusztítanak a békés lakosságot, rombadöntönnék városokat, elpusztítanak a termelőerőket, az emberi munka minden alkotását.

Nem engedjük meg, hogy a jövőtehetlen bekeverkedjék! Félrezzük meg az atomlovagokat! — A népeknek ez a követelése egyre harsányabban zúg mindenütt — New Yorktól Pekingig, Coventrytől Sydneyig, Stockholmtól Pretoriáig.

A békeszerető emberiség kifejezte: törhetetlen akarata, hogy kiharcolja a tömegpusztító fegyverek teljes eltávolítását.

Hatszázmillió ember, a földkerekség felölt lakosságának egyharmada aláírta az atomfegyver eltávolítását követelő stockholmi felhívást, s kijelentte, hogy háborús bűnösnek fogja tekinteni azt a kormányt, amely először fogja alkalmazni az atomfegyvert. A stockholmi felhívás nyomán kibontakozott nagyarányú hadjárat akadályozta meg az atombomba koreai és indokínai alkalmazását.

A béke és a biztonság védelme arra kötelezi a népeket, hogy megérellyesben és elszántabban küzdjenek a tömegpusztító fegyverek eltávolításáért, az atomháború imperialista terveinek megállításáért.

Az atomlovagok bűnös összeesküvése mindnyájunk élete és jóléte ellen irányul, bármilyen országban, bármilyen kontinensen élünk is, s akár városban, akár falun lakunk. Ez az összeesküvés az egész emberiség ellen irányul. Ezért most a világ népeinek az a feladata, hogy teljes erejükkel fokozzák aktivitásukat az új háború gyújtogatói ellen vívott harcban. S ha a békeszerető népek fokozzák éberségüket, s elszánt harcra kelnek az amerikai atomlovagok bűnös terve ellen, meggyűlölt határokat, kiküzdhetik a tömegpusztító fegyverek teljes eltávolítását, megvédhetik a békét, megvédhetik a civilizációt.

FIGYELO